

Kirken den er et gammelt hus

N. F. S. Grundtvig 1836 og 1853
Salmebogens nr. 323 vers 1, 3, 5 og 7

Mel.: GK 2006
Sats: Georg Klinting 2009

Sopran

Kir - ken den er et gam - melt hus, står, om - end tår - ne - ne fal - de;
tår - ne fuld - man - ge sank i grus, klok - ker end ki - me og kal - de,

Alt

Kir - ken den er et gam - melt hus, står, om - end tår - ne - ne fal - de;
tår - ne fuld - man - ge sank i grus, klok - ker end ki - me og kal - de,

Baryton

3

kal-de på gam-mel og på ung, mest dog på sjæ - len træt og tung, syg for den e - vi - ge hvi - le.

kal-de på gam-mel og på ung, mest dog på sjæ - len træt og tung, syg for den e - vi - ge hvi - le.

1 Kirken den er et gammelt hus,
står, om end tårnene falde;
tårne fuldmange sank i grus,
klokker end kime og kalde,
kalde på gammel og på ung,
mest dog på sjælen træt og tung,
syg for den evige hvile.

5 Husene dog med kirkenavn,
bygget til Frelserens ære,
hvor han de små tog tit i favn,
er os som hjemmet så kære;
dejlige ting i dem er sagt,
sluttet har der med os sin pagt
han, som os Himmerig skænker.

3 Vi er Guds hus og kirke nu,
bygget af levende stene,
som under kors med ærlig hu
troen og dåben forene;
var vi på jord ej mer end to,
bygge dog ville han og bo
hos os i hele sin vælde.

7 Give da Gud, at hvor vi bo,
altid, når klokkerne ringe,
folket forsamles i Jesu tro
der, hvor det plejed at klinge:
Verden vel ej, men I mig ser,
alt, hvad jeg siger, se, det sker;
fred være med eder alle!

N.F.S. Grundtvig 1836 og 1853.